

Nelere Kadir Rabbim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Ağustos 2022

Nutku tutulmuş olsa ne ki insanın ne ki zehrini içre akıtsa?

Bir ilahinin sırdaş esintisi
En çok da aşkın rütbesi
Ve işte o İlahi Dokunuş:
Rabbim rahmeti doğar haneye doğar doğmaz güneş
Hakka koştuğumun da resmidir yüzümdeki içten gülüş.

Zemherilerde yıkadım ben ruhumu
Elim kirli ise ne ki yüzümün akı ile
Kiblemde dönendiğim ömrün her huzmesi
Sırta kadem bassa da vefasız dostlar
Ve işte küpeştesi ömrün
Sandık dolusu kayıp anı
Sanmadığım ne varsa katık ettiğim yalnızlığa
Göçebe ruhum, delişmen kalbim.

Haydi, bir kerevite çıkalım bakalım
Şimal Yıldızım ben sözcüklerimin ve eksik etmediğim
Dualarım
Dinmez de nazım
Askıntı olan hüznü kefilim
Kefil olduğum kadar sözcüklerime
Asla ertelemedim ben hüznümü
Belki mutluluğu belki yaşamayı erteledim lakin
En çok ben sökülen dikişlerini sevdim benliğimin.

Kiblemde saklı duaların gücünde saklıyım
Akça pakça bir sayfaya güneş gibi doğduğum
En çok da karabatak gibi kayıplardayım
Gerçek ve sahici olduğum kadar
Elbet sevgili kaderim ve kederim başım gözüm üstüne
Rabbim rızasın eksik olmasın yeter ki
Emsalsiz sevgimle kat çıktığım
Emsalsiz öfkemle kendimi yerlere yıktığım

Devasa bir ateşi de sür git büyüyen sevgiyi
Katledilmiş ömrümden kalan son bakiye

Hazı yaşamanın
Narı yazmanın
Nazenin varlığım ve gönül kubbem
Gönülsüz yaşasam da zaman zaman
Gönülsüz sevmedim ben hep de insanları
Ve işte şekil değiştiren o rahmet
Aşkın Çağrısı ile ket vurulası ne çok şeyi aştım ben
Aşkın kaçınıcı kuvveti ve kudreti ise bahşedilen
Ve işte delişmen mizacım
Rotamsa hep Hakka giden

Not aldığım bir günü geceyle eşleştiren
Varsın teğet geçsin mutluluk
O mutlak yorgunluk ki
Nelere kadir Rabbim
Esefle söylenen insanların ve iblisin gücü yeter mi hiç?
Güç bela değil yaşadığım
Gücüme güç katan Mevla'm.